

Szczepan T. Praškiewicz OCD
Kolegium Relatorów
Dykasteria Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie
ORCID: 0000-0003-4103-0735

Był synem ziemi spytkowickiej

Ojciec Rudolf Warzecha w ćwierćwiecze śmierci

Wprowadzenie

Ćwierć wieku temu, 27 lutego 1999 r., w wadowickim Szpitalu Powiatowym im. św. Jana Pawła II zmarł o. Rudolf Warzecha, zakonnik, karmelita bosy z pobliskiego klasztoru, znany zarówno służbie zdrowia, jak i pacjentom z wcześniejszej posługi duchowej, świadczonej w murach tej placówki zdrowotnej. Opatrznościowo w przeddzień śmierci o. Rudolfa nawiedził go w szpitalu najwyższy przełożony, tj. generał Zakonu Karmelitów Bosych, Meksykanin Kamil Maccise, który udzielił mu błogosławieństwa „na drogę z Karmelu ziemskiego do Karmelu Niebieskiego”, jak resztkami sił wyraził się po łacinie *sam chory*¹.

W minionym ćwierćwieczu miało miejsce wiele wydarzeń związanych z o. Rudolfem, które pragnę przywołać. Nade wszystko jednak chciałbym przedstawić jego sylwetkę, wszak najmłodsze pokolenie nie miało możliwości jego osobistego poznania, chociaż wielu – i mówię to z autopsji jako zaangażowany w jego proces beatyfikacyjny – szczeni się faktem znajomości postaci o. Rudolfa *de auditu* (ze słyszenia), albowiem jako kandydat na ołtarze żyje on we wdzięcznej pamięci swoich ziomków i często jest przez nich przywoływany, gdyż starsi opowiadają o nim młodszym i najmłodszym.

¹ S.T. Praškiewicz, *Ostatnie westchnienie o. Rudolfa Warzechy OCD*, <https://www.karmel.pl/ostatnie-westchnienie-o-rudolfa-warzechy-ocd/> [dostęp: 13.09.2024].

Sylwetka słynnego bachowiczana

Jakkolwiek Wikipedia nie jest wiarygodnym źródłem wiedzy i należy się powoływać na zamieszczane przez nią informacje z roztropnością, wielkim zaskoczeniem był dla mnie fakt, że taż wolna encyklopedia, jak jest nazywana, w rubryce znanych osób wywodzących się z Bachowic podaje tylko o Rudolfa², milcząco o innych znanych bachowickich ziomkach, jak chociażby o ks. Franciszku Gołbie czy o Franciszku Stefczyku. Świadczy to, że postać o. Rudolfa cieszy się szczególną popularnością.

Stanisław Warzecha, późniejszy o. Rudolf w Zakonie Karmelitów Bosych, urodził się 14 listopada 1919 r. w Bachowicach³. Dwa tygodnie po narodzinach, 30 listopada, został ochrzczony w kościele parafialnym pw. św. Katarzyny w Spytkowicach. Jego rodzicami byli Wojciech Warzecha (1881-1951) i Stefania z Momotów (1886-1932). Imię Stanisław otrzymał po swoim bracie, który urodził się w 1914 r., a zmarł w roku następnym. Nie licząc zmarłego brata, Stanisław miał dwoje starszego i troje młodszego rodzeństwa. Starszymi byli: Maria (ur. 1906) i Franciszka (ur. 1909), młodszymi zaś Józef (ur. 1922), Rozalia (ur. 1926, zmarła niedługo po urodzeniu) i Zofia (ur. 1929).

Ojciec Stanisława był rolnikiem i księgowym Kasy Stefczyka, a matka gospodynią domową. Oboje uchodzili za ludzi pracowitych, dbających o religijną atmosferę ogniska domowego. W takim duchu wychowywali swoje dzieci. Stanisław do ukończenia szkoły podstawowej był ministrantem i – jak sam wspominał – chętnie pomagał w budowie kościoła w Bachowicach⁴.

Po ukończeniu siedmioklasowej szkoły podstawowej w Bachowicach, we wrześniu 1932 r. Stanisław rozpoczął naukę w Prywatnym Gimnazjum Karmelitów Bosych w Wadowicach, zamieszkując w miejscowym internacie klasztornym, pełniącym rolę Niższego Seminarium Duchownego Polskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych. Po trzech latach, 28 sierpnia 1935 r. rozpoczął w Czernej k. Krzeszowic nowicjat zakonny w Karmelu, przyjmując habit i imię zakonne Rudolf od Przebicia Serca św. Teresy, który ukończył złożeniem profesji zakonnej 29 sierpnia 1936 r. Po nowicjacie powrócił do Wadowic i po zdaniu w maju 1938 r. przed Państwową Komisją Egzaminacyjną egzaminu dojrzałości odbył studia filozoficzno-teologiczne kolejno w Wadowicach, Czernej i w Krakowie, gdzie 24 listopada 1940 r. złożył wieczyste śluby zakonne.

² *Bachowice*, <https://pl.wikipedia.org/wiki/Bachowice> [dostęp: 23.05.2024].

³ Dane biograficzne czerpię przede wszystkim z następujących źródeł: B.J. Wanat, *Nasi zmarli: O. Rudolf od Przebicia Serca św. N.M. Teresy*, „Życie Karmelu” 1999, nr 36, s. 82-93; C. Gil, *O. Rudolf Warzecha (1919-1999)*, „Wadoviana” 2009, nr 12, s. 232-254; J. Zieliński, *Serce szeroko otwarte. Życie sługi Bożego Ojca Rudolfa Warzechy*, Kraków 2011; S.T. Praškiewicz, *Warzecha Rudolf OCD*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 20, red. E. Gigilewicz, Lublin 2014, kol. 265-266.

⁴ [R. Warzecha], *Ks. dr Franciszek Gołba. Sylwetka duchowa*, „Przebudzenie” 1998, nr 3, s. 24; zob. idem, *Niestrudzony duszpasterz. Śp. ks. Prałat dr Franciszek Gołba (1862-1944)*, „Głos Karmelu” 1950, nr 1, s. 24-32.

Święcenia kapłańskie przyjął 24 czerwca 1944 r. w Czernej z rąk ks. bp. Stanisława Rosponda.

Do 1946 r. pozostawał w Czernej, pełniąc posługę pomocnika mistrza nowicjatu. Był naocznym świadkiem śmierci nowicjusza Franciszka od św. Józefa (Jerzego Powiertowskiego), zastrzelonego przez Niemców 24 sierpnia 1944 r. w lesie siedleckim, niedaleko Czernej. Konającemu współbratu, który umierał na jego rękach, udzielił abszolucji w godzinę śmierci⁵. Kilka dni później był świadkiem okoliczności męczeńskiej śmierci przeora klasztoru, o. Alfonsa Marii od Ducha Świętego (Józefa Mazurka), zamordowanego przez Niemców 28 sierpnia 1944 r. w Nawojowej Górze koło Krzeszowic. Jako kronikarz klasztorny opisał dokładnie w kronice obydwu tragiczne wydarzenia. Dziś o. Alfons Mazurek jest błogosławionym Kościoła⁶, a br. Franciszek kandydatem na ołtarze⁷.

W latach 1946-1948 o. Rudolf był zastępcą przeora (podprzeorem) w Wadowicach, a w latach 1948-1951 podprzeorem w Krakowie. Do roku 1952 przebywał w Przemyślu. Na przełomie 1952/1953 r. pełnił funkcję mistrza nowicjatu w Wadowicach, po czym na rok udał się do Warszawy. W latach 1954-1966 był podprzeorem i wychowawcą kleryków w konwencie krakowskim, a od 1966 do lipca 1972 r. podprzeorem w Wadowicach. W lipcu 1972 r. został mianowany mistrzem nowicjatu w Czernej i pełnił tę posługę do czerwca 1981 r., kiedy to mianowano go ojcem duchownym Niższego Seminarium Duchownego w Wadowicach, gdzie przebywał do śmierci, oddając się także posłudze spowiednika i kapelana w miejscowym szpitalu. Chorych odwiedzał i niósł im pociechę także w ich domach. Szerzył nadto kult św. Józefa i świętych Karmelu, szczególnie św. Rafała Kalinowskiego.

Podczas swego życia był także powoływany do Zarządu Prowincji jako radny prowincjalny w latach 1957-1964 i 1978-1981. Do czasu zniesienia przez władze państwowe w 1952 r. czasopism „Głos Karmelu” i „Pod Opieką św. Józefa” opublikował w nich liczne artykuły, zwłaszcza dla dzieci i młodzieży. Pod koniec życia napisał nadto kilka artykułów do lokalnych czasopism parafialnych dekanatów wadowickich („Dzień Pański”, „Przebudzenie”, „Przemiana”, „Zacheuszek”). Dał się również poznać jako spowiednik i kierownik duchowy licznych osób świeckich, spowiadał też kilka żeńskich wspólnot zakonnych: karmelitanki bose, karmelitanki Dzieciątka Jezus, albertynki, nazaretanki i zmartwychwstanki.

⁵ *Franciscus a Santo Joseph (Georgius Powietrowski). Martirologio carmelitano*, w: Simeone della Sacra Famiglia OCD, *Un quarto di secolo tra i nostri santi*, Roma 1997, s. 511.

⁶ C. Gil, *Błogosławiony Alfons Maria Mazurek, karmelita bosy 1891-1944. Z grona polskich męczenników 1939-1945*, Kraków 1999.

⁷ S.T. Praškiewicz, *Powiertowski Jerzy OCD*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 16, red. E. Gigilewicz, Lublin 2012, kol. 138; W. Kiwior, *W poszukiwaniu sensu życia. Sługa Boży Franciszek Jerzy Powiertowski (1917-1944)*, Kraków 2012.

Na przełomie stycznia i lutego 1999 r. poważnie się rozchorował. W dniu 12 lutego został hospitalizowany w wadowickim szpitalu i nad ranem 27 tegoż miesiąca, zaopatrzony wcześniej sakramentami świętymi przez współbrata z klasztoru, o. Stanisława Bielata OCD, odszedł do wieczności.

Cechy duchowości

To, co wiemy na temat wydarzeń z życia Sługi Bożego, pozwala również na dość dokładny opis jego duchowej sylwetki, ze wskazaniem jej cech charakterystycznych. Prawdziwą kopalnią informacji o bogactwie ducha o. Rudolfa są przede wszystkim jego listy (zachowało się ich wiele) oraz artykuły, które opublikował w swej kapłańskiej młodości we wspomnianych miesięcznikach „Pod Opieką św. Józefa” i „Głos Karmelu”, a pod koniec życia w biuletynach parafialnych. Wiele cennych informacji o duchowości kandydata na ołtarze znajdujemy w zapisach kronik klasztornych, a przede wszystkim we wspomnieniach osób, które go znały⁸.

Był specjalistą od spotkania człowieka z Bogiem

Papieże doby posoborowej, a zwłaszcza św. Jan Paweł II i Benedykt XVI, zwracając się do księży, podkreślali, że świat oczekuje takich kapłanów, którzy byliby specjalistami nie od techniki czy internetu, ale od spotkania człowieka z Bogiem; by byli zanurzonymi w miłości Chrystusowej, wierzącymi w moc swego kapłaństwa, zdolnymi do praktykowania duchowego ojcostwa⁹. Bez wątplenia takim właśnie kapłanem, niejako uprzedzając czasy posoborowe, był o. Rudolf. Posiadał swoje „środowisko”, „grupę” studentek w Krakowie, wśród których zaczął apostołować już w pierwszych latach swego kapłaństwa. Z tej grupy wywodziły się liczne siostry zakonne, matki rodzin, osoby samotne, żyjące wartościami ewangelicznymi w świecie. Członkinie „środowiska” do końca jego życia pozostawały w kontakcie z nim i pomiędzy sobą i przynajmniej raz w roku miało miejsce spotkanie na modlitwie i refleksji, najczęściej w Domu Rekolekcyjnym Karmelitanek Dzieciątka Jezus w Czernej, pod przewodnictwem o. Rudolfa. Niektóre uczestniczki przywoziły na nie swoich małżonków i dzieci. Także po śmierci o. Rudolfa kontynuowano tradycje spotkań, modląc się o jego beatyfikację i propagując sławę świętości jego życia. Dziś spotkania te wymarły naturalną śmiercią, gdyż prawie wszystkie członkinie odeszły już do wieczności,

⁸ Zob. C. Gil, *Jestem kapłanem dla was. O. Rudolf Warzecha w oczach świadków*, Kraków 2005.

⁹ M. Przciszewski, *Myśli św. Jana Pawła II o kapłaństwie*, <https://www.ekai.pl/mysli-sw-jana-pawla-ii-o-kaplanstwie/> [dostęp: 27.05.2025]; Benedykt XVI, *Przemówienie Benedykta XVI podczas spotkania z duchowieństwem*, https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/podroze/pl_20060525_2.html [dostęp: 27.05.2025].

ale pamięć o Rudolfa, kapłana według Serca Bożego, jest żywotna w kolejnych pokoleniach¹⁰.

Ukazywał wychowankom pogodne oblicze Zbawiciela

Przez większość swojego życia kapłańskiego o. Rudolf był wychowawcą młodzieży zakonnej: alumnów Niższego Seminarium w Wadowicach, nowicjuszków w Czernej, kleryków w Krakowie. W Niższym Seminarium jako ojciec duchowny był spowiednikiem i organizatorem życia religijnego alumnów. W nowicjacie wprowadzał młodych w życie zakonne, przede wszystkim w życie modlitwy. Praca z klerykami była jeszcze bardziej wymagająca, szczególnie kiedy oczekiwali oni pomocy w podejmowaniu decyzji przed złożeniem wieczystych ślubów zakonnych i przyjęciem sakramentu kapłaństwa. Uczył nade wszystko wierności powołaniu, ukochania Kościoła i Zakonu, uczył miłości do Pana Boga, do Najświętszej Maryi Panny, do św. Józefa i świętych Karmelu. I uczył – czego sam doświadczyłem jako jego wychowanek w nowicjacie – przede wszystkim przykładem własnego życia. Naczelną zasadą jego pracy wychowawczej było zaufanie do wychowanka i szacunek wobec każdego zakonnego współbrata, jak zresztą i każdego człowieka. Wychowywał nas w duchu ewangelicznych błogosławieństw i wszystkim nam ukazywał pogodne oblicze Zbawiciela¹¹.

Dostrzegał cierpiących i im pomagał

Ojciec Rudolf Warzecha był dla całych rzesz ludzi prawdziwym orędownikiem i pocieszycielem w nieszczęściu i w chorobie. Nigdy nie uciekał przed chorymi, nieszczęśliwymi, konającymi, ale wręcz ich poszukiwał. Odwiedzał chorych w domach i w szpitalach. Był przez nich oczekiwany i lubiany. Szczególnie w ostatnich latach życia z wielkim oddaniem, mimo własnej słabości, służył chorym i cierpiącym. Nazywano go „kapłanem z otwartymi oczami”, gdyż – jak pisze jego biograf, o. Honorat Czesław Gil – chociaż zazwyczaj miał je spuszczone, nigdy nie przeoczył człowieka w potrzebie¹². Szczególną opieką otaczał matki oczekujące potomstwa i małżeństwa pragnące tegoż potomstwa. Ufając bardzo pośrednictwu Matki Najświętszej i świętych, zachęcał do ufnej modlitwy i sam w długich chwilach modlitwy polecał potrzeby innych miłosiernemu Bogu. Służył tym, którzy spędzali w szpitalu jakiś czas, i zdrowi wracali do

¹⁰ S.T. Praškiewicz, *Był specjalistą od spotkania człowieka z Bogiem*, „Carolus” 2011, nr 18, s. 23; idem, *Spotkania z nim zawsze prowadziły do Boga*, „Carolus” 2014, nr 49, s. 31-32; M. Bochenek, *Uczy zażyłości z Bogiem*, „Nasz Dziennik”, 11 I 2011, s. 9.

¹¹ S.T. Praškiewicz, *Ukazywał wychowankom pogodne oblicze Zbawiciela*, „Carolus” 2011, nr 16, s. 27-28; idem, *Uczył przykładem*, „Cuda i Łaski Boże” 2018, nr 11, s. 8-9.

¹² C. Gil, *Ojciec Rudolf. Kapłan z otwartymi oczami*, Kraków 2000; G. Starzak, *Z otwartymi oczami*, „Dziennik Polski”, 12 II 2011, s. c3.

domów, wdzięczni Jezusowi za uzdrowienie i często za nawrócenie i sakramentalne pojednanie z Panem, do jakiego doprowadził ich o. Rudolf. Służył swą pogodą ducha chorym dzieciom, dla których miał zawsze nie tylko dobre słowo, ale obrazeczek, medalik i cukierka. Ale posługiwał jeszcze ofiarniej tym, którzy w szpitalu kończyli swą wędrówkę życiową. Im Bóg był szczególnie drogi i potrzebny, by jeszcze raz okazać miłosierdzie i miłość w ostatnich chwilach życia. A o. Rudolf okazywał się szczególnym narzędziem w Jego rękach, dając im właśnie Boga i rozsiewając Jego miłosierdzie przez posługę sakramentalną¹³.

Był wielkim czcicielem Matki Bożej

Ojciec Rudolf pałał wielkim nabożeństwem do Matki Chrystusa. Wyniósł je już ze swego domu rodzinnego w Bachowicach i pogłębił w maryjnym zakonie karmelitańskim. Już w dzieciństwie stracił matkę i wspominał, jak z ciotką Anielą po raz pierwszy uczestniczył w odpuszczeniu Matki Bożej Szkaplerznej w klasztorze karmelitów bosych w Wadowicach. Przed wstąpieniem do nowicjatu udał się ze swoimi kolegami na Jasną Górę, aby prosić Matkę Bożą o błogosławieństwo na drogę życia zakonnego, a rankiem dnia swoich święceń kapłańskich zanotował: „Niepokalana! Przygotuj serce moje dla Jezusa”¹⁴. Jako kapłan, jakkolwiek oficjalne jego imię zakonne brzmiało „Rudolf od Przebicia Serca św. Teresy od Jezusa”, z własnej inicjatywy podpisywał się często „Rudolf Maria”, aby w ten sposób podkreślić swoją wewnętrzną więź z Maryją, Królową i Matką Karmelu.

W swej długoletniej posłudze kapłańskiej jako wychowawca, kierownik duchowy, apostoł chorych i cierpiących prowadził do Maryi całe zastępy dusz, i czynił to nie tylko słowem, ile przykładem swego życia. Ona – jak ją nazywał w swoich artykułach – „Matka pięknej miłości”¹⁵, „najpiękniejsza między niewiastami”¹⁶ i „Wniebowzięta”¹⁷, „godna naszej miłości”¹⁸, była ustawicznym punktem odniesienia jego codziennej, wytrwałej modlitwy i niezmordowanej, bezinteresownej posługi apostołskiej. Pozwolił – jak pisał w 1949 r., tj. na 50 lat przed swoją śmiercią – prowadzić się Matce Najświętszej, Matce swej duszy, i sprawdziły się w jego życiu słowa Pisma Świętego, które wtenczas cytował, gdyż „nad złoto i piękno Ją umiłował. I przyszły mu pospołu z Nią wszystkie dobra i niezliczone bogactwa przez ręce Jej (Mdr 7, 10-11)”¹⁹. I podobnie, jak to dokumentują liczne świadectwa, działo się w życiu osób korzystających z jego

¹³ S.T. Praškiewicz, *Dostrzegał cierpiących i im pomagał*, „Carolus” 2011, nr 17, s. 2; idem, *Siewca Bożej miłości*, „Głos Karmelu” 2010, nr 3, s. 38-40.

¹⁴ C. Gil, *Jestem kapłanem...*, s. 40.

¹⁵ [R. Warzecha], *Matka pięknej miłości*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 5, 1950, nr 5, s. 13-15.

¹⁶ [Idem], *Najpiękniejsza między niewiastami*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 7, 1952, nr 3, s. 91-92.

¹⁷ [Idem], *Chwała Matki Wniebowziętej*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 7, 1952, nr 7, s. 198-201.

¹⁸ [Idem], *Nasza miłość ku Matce Bożej*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 5, s. 21-24.

¹⁹ Ibidem, s. 24.

kapłańskiej posługi, które prowadził do Niej, uzdrowienia chorych i Matki pięknej miłości²⁰.

Szerzył nabożeństwo szkaplerzne

Ojciec Rudolf należał do szczególnych propagatorów nabożeństwa szkaplerznego. W pierwszych latach kapłaństwa był szczęśliwy, że – jak sam wyznał – „to jego właśnie wysłano” do parafii św. Floriana w Krakowie, aby nałożył szkaplerz chorym, dla których pionierskie rekolekcje urządził tam, jako wikariusz, ks. Karol Wojtyła²¹.

Szczególną rolę w życiu i działalności duszpasterskiej o. Rudolfa odgrywał klasztor w Czernej. W kościele klasztorным czczony jest łaskami słynący obraz Matki Bożej Szkaplerznej zwanej Czerneńską. Ojciec Rudolf – jak zeznają świadkowie – chyba zawsze miał przy sobie serię widokówek klasztoru i obrazki Matki Bożej Czerneńskiej, które rozdawał przygodnie spotkanym ludziom, zachęcając ich do odwiedzenia tego miejsca. Młodych, zwłaszcza maturzystów, zachęcał do odprawienia w Czernej rekolekcji i do przyjęcia szkaplerza świętego. W czerneńskim domu rekolekcyjnym, prowadzonym przez siostry karmelitanki Dzieciątka Jezus, głosząc rekolekcje, oddawał uczestników w opiekę Matce Najświętszej, Królowej szkaplerza świętego, prowadząc na zakończenie rekolekcji nabożeństwo ku Jej czci i nakładając nowym młodym uczestnikom szkaplerz karmelitański. Z całą grupą udawał się przed łaskami słynący obraz Matki Bożej Czerneńskiej, zawierając Jej każdego z uczestników i ich rodziny²².

Kiedy na początku lat 80. zamieszkał w klasztorze wadowickim i był już słabszy, klasztor w Czernej ustąpił miejsca klasztorowi z Wadowic, wszak w wadowickim kościele klasztorным też znajduje się obraz Matki Bożej Szkaplerznej, przed którym nałożył znak opieki Maryi licznym wiernym²³. A w miesięczniku parafialnym „Przebudzenie” napisał artykuł o tymże wadowickim obrazie i podał wiele owoców nabożeństwa szkaplerznego, zachęcając czytelników do jego praktykowania. Nie omieszkał oczywiście opisać szkaplerznej pobożności Jana Pawła II²⁴.

²⁰ S.T. Praškiewicz, *Matka pięknej miłości. Tak określał Maryję o. Rudolf Warzecha*, „Carolus” 2011, nr 25, s. 22.

²¹ C. Gil, *Jestem kapłanem...*, s. 112.

²² Ibidem, s. 70.

²³ Ibidem, s. 70-71; S.T. Praškiewicz, *Odziewająca nas swoją szatą – o. Rudolf jako karmelita cenil szkaplerz święty*, „Carolus” 2011, nr 27, s. 21.

²⁴ [R. Warzecha], *Matka Boża Szkaplerzna w kościele Karmelitów Bosych w Wadowicach*, „Przebudzenie” 1997, nr 10, s. 35-36.

Propagował kult św. Józefa i świętych Karmelu

Ojciec Rudolf od Przebicia Serca św. Teresy, nosząc w swym imieniu zakonnym odwołanie do tej wielkiej mistyczki hiszpańskiej, reformatorki Karmelu i znanej propagatorki kultu św. Józefa w Kościele zachodnim, żywił także szczególne nabożeństwo do przybranego Ojca Jezusa Chrystusa. Dla o. Rudolfa, wiernego ucznia św. Teresy, św. Józef był skutecznym pośrednikiem i mistrzem modlitwy. Często więc polecał św. Józefowi różne sprawy i zachęcał do ufności w jego pośrednictwo, najchętniej jednak mówił o nim jako o wzorze modlitwy i życia duchowego. Znany cztery artykuły o Rudolfa o św. Józefie, którym nadał wymowne tytuły, przedstawiając w nich św. Józefa jako „patrona dobrej śmierci”²⁵, „miłośnika woli Bożej”²⁶, „patrona życia wewnętrznego”²⁷ i „opiekuna młodzieży”²⁸. Z konspektów homilii i kazań o Rudolfa, jakie się zachowały, przebija postać św. Józefa jako troskliwego opiekuna Dzieciątka Jezus²⁹, wychowawcy Pana Jezusa oraz wzoru czystości i pokory³⁰.

Nadto o. Rudolf, sam dążąc do świętości, czcił wielu świętych, przede wszystkim karmelitańskich, jak chociażby św. Teresę od Dzieciątka Jezus³¹, ale na jego życiowej drodze stanęli liczni inni święci, zwłaszcza współbracia z zakonu karmelitańskiego. Już jako chłopak w Niższym Seminarium w Wadowicach słyszał dużo o św. Rafale Kalinowskim (1835-1907), wówczas kandydacie na ołtarze, do którego kanonizacji bardzo się przyczynił³² i szerzył jego kult, który

²⁵ [Idem], *Św. Józef Patron dobrej śmierci*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 3, s. 11-13.

²⁶ [Idem], *Miłośnik woli Bożej*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 7, 1952, nr 2, s. 34-37.

²⁷ [Idem], *Patron życia wewnętrznego*, „Głos Karmelu” 1950, nr 3, s. 1-8.

²⁸ [Idem], *Opiekun młodzieży*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 5, 1950, nr 3, s. 2-5. Artykuł ten, z drobnymi przeredagowaniami, o. Rudolf opublikował po 45 latach w biuletynach „Przebudzenie” (w Wadowicach, 1995, nr 3, s. 7-8) i „Przemiana” (w Radocz, [b.r.], nr 2(11), s. 16-19).

²⁹ Jestem przekonany, że stąd wyrosła miłość o. Rudolfa do dzieci i organizowanie dla nich nabożeństwa do Dzieciątka Jezus, którego był szczególnym czcicielem. Opiekował się w swej kapłańskiej młodości Bractwem Dzieciątka Jezus i opublikował stosowne artykuły: [idem], *Do tych, którzy idą śladami Bożej Dzieciny*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 3, 1948, nr 2, s. 24-25; [idem], *A Jezus pomnażał się w mądrości*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 2, s. 21-24; [idem], *A Jezus pomnażał się w łasce*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 3, s. 20-23. Także pod koniec życia napisał artykuł pt. *Z historii kultu Boskiego Dzieciątka Jezus*, „Przebudzenie” 1998, nr 5, s. 25. Zob. S.T. Praškiewicz, *Ojciec Rudolf Warzecha apostołem kultu Dzieciątka Jezus*, „Malańka Miłość” 2019, nr 10, s. 19-23.

³⁰ S.T. Praškiewicz, *Nabożeństwo o. Rudolfa Warzechy do św. Józefa*, „Carolus” 2019, nr 4, s. 14-15.

³¹ Napisał o niej następujące artykuły: [R. Warzecha], *Posłannictwo Świętej z różami*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 10, s. 27-30; [idem], *Historia kwiatka zerwanego przez Jezusa*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 5, 1950, nr 9, s. 24-30; [idem], *Ewangelia w życiu św. Teresy od Dzieciątka Jezus*, „Głos Karmelu” 1951, nr 11-12, s. 302-31. Zauważmy, że artykuł ten zechciał odświeżyć i przedrukować w 1994 r. w czasopiśmie dla młodzieży parafii Radocza („Przemiana” 1994 [b.nr.], s. 7-9). Co więcej, o. Rudolf napisał też dwa artykuły o matce św. Teresy od Dzieciątka Jezus Zeli Martin, beatyfikowanej wraz z mężem Ludwikiem 19 października 2008 r. i kanonizowanej 18 października 2015 r.: [idem], *Matka Świętej z różami*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 6, 1951, nr 8, s. 30-32; [idem], *Matka św. Teresy od Dzieciątka Jezus*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 6, 1951, nr 10, s. 25-29. Artykuły te zostały przedrukowane po wspomnianej beatyfikacji w serii wydawniczej „Życie i Misja Karmelu Terezańskiego”, Kraków 2009, nr 189, ze słowem wstępnym postulatora, o. S.T. Praškiewicza OCD.

³² O. Rudolf był promotorem modlitwy o uzdrowienie Aleksandra Romana ze śmiertelnych obrażeń doznanych w wypadku drogowym, które Stolica Apostolska uznała za cudowne, gdyż lekarze stwierdzili

też opisał³³. Habit przyjął w Czernej z rąk bł. Alfonsa Mazurka (1891-1944), męczennika drugiej wojny światowej, zeznawał też w jego procesie beatyfikacyjnym³⁴. Ponadto – co już wspomnieliśmy – u progu swego kapłaństwa, 24 sierpnia 1944 r., był świadkiem męczeńskiej śmierci z rąk Niemców br. Franciszka Powiertowskiego (1917-1944), dziś kandydata na ołtarze, któremu udzielił rozgrzeszenia, i było ono pierwszym rozgrzeszeniem jego kapłaństwa³⁵, co potem zechciał opisać³⁶. Ojciec Rudolf darzył nadto szczególną miłością św. Jana Pawła II, podkreślał jego związki z duchowością Karmelu, wspominał spotkania z kard. Karolem Wojtyłą w jego czasach krakowskich, a potem z Namiestnikiem Chrystusa³⁷. Jedno z nich opisał, dając mu wymowny tytuł: *Jeden z najszcześniejszych dni mojego kapłaństwa w Karmelu*³⁸.

Opinia świętości i proces beatyfikacyjny

Opinia świętości, jaką o. Rudolf cieszył się wśród swoich współbraci zakonnych i wśród wiernych już za życia, i która nasiliła się po jego śmierci³⁹, czego przejawem były m.in. bardzo liczny udział ludzi w jego pogrzebie⁴⁰ oraz nawiedzanie jego grobu w kwaterze karmelitańskiej na wadowickim cmentarzu parafialnym, sprawiła, że postanowiono rozpocząć jego proces beatyfikacyjny.

Dnia 10 czerwca 2006 r. w klasztorze w Wadowicach zorganizowano sesję kommemoracyjną poświęconą o. Rudolfowi⁴¹, podczas której, dzięki inspiracji przeora o. Włodzimierza Tochmańskiego, powstała idea założenia Stowarzyszenia Przyjaciół o. Rudolfa, które zajęłoby się przygotowaniem do wprowadzenia procesu beatyfikacyjnego. Ideę skonkretyzowano, opracowano statut Stowarzyszenia i w 10-lecie śmierci kandydata na ołtarze uzyskano

jego niewytłumaczalność z punktu widzenia medycyny, a teologowie wykazali związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy modlitwą do bł. Rafała Kalinowskiego a tymże uzdrowieniem. Zob. *Cracovien. Canonizationis beati Raphaëlis a Sancto Ioseph (in saec. Iosephi Kalinowski), sacerdotis professi O.C.D. Relatio et vota Congressus peculiaris super miro die 23 februarii an. 1990 habiti*, Romae 1990; S.T. Praškiewicz, *Cuda za przyczyną św. Rafała*, „Głos Karmelu” 2007, nr 6, s. 36-37.

³³ [R. Warzecha], *Kult św. Rafała Kalinowskiego*, „Przebudzenie” 1996, nr 11, s. 20-21.

³⁴ *Positio super martyrio. Servus Dei Alphonsus Maria a Spiritu Sancto Mazurek, in saeculo Iosephus (1891-1944), carmelita discalceatus. Testimonia. Rudolf Warzecha OCD – Testis II*, Copia Publica, t. 26, Włocławek 1994, s. 11-18.

³⁵ S.T. Praškiewicz, *Wyprosił cud dla błogosławionego, rozgrzeszył męczennika*, „Carolus” 2011, nr 15, s. 24.

³⁶ [R. Warzecha], *Jak ścięty wiosenny kwiat*, „Głos Karmelu” 1946, nr 8, s. 33-37.

³⁷ S.T. Praškiewicz, *Związki Sługi Bożego o. Rudolfa Warzechy z Czcigodnym Sługą Bożym Janem Pawłem II*, „Carolus” 2011, nr 14, s. 20-21; idem, *Ojciec Rudolf Warzecha i Jan Paweł II. Na marginesie 40-tej rocznicy pielgrzymki z 1979 roku*, „Karmel Info” 2019, nr 107, s. 16-18.

³⁸ [R. Warzecha], *Jeden z najszcześniejszych dni mojego kapłaństwa w Karmelu*, „Przemiana” 1994, [b.nr.], s. 5-8.

³⁹ *Odszedł wielki Syn Karmelu – Ojciec Rudolf Warzecha*, „Dzień Pański” 1999, nr 11, s. 7-10.

⁴⁰ [C.]H. Gil, *Pożegnanie Ojca Rudolfa*, „Przebudzenie” 1999, nr 4-5, s. 35.

⁴¹ *Sesja o śp. Rudolfie Warzesze*, „Życie Karmelu” 2006, nr 81, s. 99-100.

jego rejestrację sądową⁴², co poprzedziła oficjalna decyzja władz zakonnych o wprowadzeniu jego sprawy beatyfikacyjnej, podjęta 5 kwietnia 2008 r. przez obradującą w klasztorze wadowickim Kapitułę Prowincjalną Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych⁴³. W konsekwencji już 29 maja tego samego roku postulador generalny zakonu w Rzymie, o. Ildefonso Moriones, mianował wicepostulatorem procesu – piszącego te słowa – o. Szczepana T. Praśkiewicza, co potwierdził arcybiskup krakowski ks. kard. Stanisław Dziwisz⁴⁴. W międzyczasie powstały o ojcu Rudolfie dwie rozprawy naukowe⁴⁵, wydano o nim kolejne publikacje, a w wadowickim kościele karmelitów bosych trzy razy w roku, tj. jesienią (z racji rocznicy urodzin o. Rudolfa), na przełomie lutego i marca (z racji rocznicy jego śmierci) i na przełomie czerwca i lipca (z racji rocznicy jego święceń kapłańskich), zaczęto organizować spotkania modlitewne o jego beatyfikację, których punktem kulminacyjnym była Eucharystia⁴⁶. Spotkania te zawsze były poprzedzane nawiedzeniem grobu o. Rudolfa, często były powiązane z wieczorem wspomnień, agapą, inscenizacjami teatralnymi⁴⁷, a nawet (zwłaszcza spotkania czerwcowo-lipcowe) z festynami⁴⁸.

W ramach oficjalnych przygotowań do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego zostały spełnione wymagane po temu warunki przewidziane przez prawo kanoniczne, tj. uzyskano pozytywną opinią Konferencji Episkopatu⁴⁹ i Stolicy

⁴² *Stowarzyszenie Przyjaciół o. Rudolfa Warzechy*, <https://karmel-wadowice.pl/stowarzyszenie-przyjaciol-o-rudolfa-warzechy/> [dostęp: 29.05.2024]; *Dziesiąta rocznica śmierci o. Rudolfa Warzechy i powołanie Stowarzyszenia Przyjaciół Ojca Rudolfa Warzechy*, „*Życie Karmelu*” 2009, nr 97, s. 78-79.

⁴³ *Ku rozpoczęciu procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy*, „*Życie Karmelem w Świecie*” 2009, nr 1, s. 21; *Stan przygotowań do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy OCD*, „*Carolus*” 2009, nr 10, s. 8.

⁴⁴ *Starania o rozpoczęcie procesu diecezjalnego w sprawie beatyfikacji o. Rudolfa Warzechy*, „*Życie Karmelem w Świecie*” 2008, nr 4, s. 26-27; *Będzie proces beatyfikacyjny wadowickiego karmelity*, „*Rzeczpospolita*”, 25 XI 2008, s. 5.

⁴⁵ K. Salachna, *Apostoł środowiska lokalnego – życie i działalność o. Rudolfa Warzechy karmelity bosego*, Wadowice 2005; M. Walczak, *Życie i posługa Ojca Rudolfa Warzechy karmelity bosego*, Sucha Beskidzka 2009.

⁴⁶ Niektóre ze spotkań zostały opisane, np.: *Wadowice – 27 lutego 2003 – czwarta rocznica śmierci śp. o. Rudolfa*, „*Życie Karmelu*” 2003, nr 61, s. 60-63; *Msza św. z okazji 65-tej rocznicy święceń kapłańskich o. Rudolfa Warzechy*, „*Małe Loreto*” 2009, nr 24, s. 41; *Obchody 16. rocznicy śmierci s. B. o. Rudolfa Warzechy*, „*Życie Karmelu*” 2015, nr 134, s. 63-64; *Modlitwa o beatyfikację o. Rudolfa z błogosławieństwem dzieci*, „*Życie Karmelem w Świecie*” 2016, nr 4, s. 52; *Kolejne spotkanie modlitewne przyjaciół o. Rudolfa Warzechy*, „*Carolus*” 2017, nr 11, s. 13-14; *Świętowano urodziny s. B. Rudolfa Warzechy OCD*, „*Carolus*” 2017, nr 37, s. 22-23; *Było to już 19 lat temu. Rocznica śmierci o. Rudolfa Warzechy*, „*Carolus*” 2018, nr 4, s. 15; *W Wadowicach modlono się o beatyfikację o. Rudolfa błogosławiąc ludzi starszych i chorych*, „*Carolus*” 2018, nr 14, s. 9; *Kolejna, 21. rocznica śmierci Sługi Bożego o. Rudolfa Warzechy*, „*Z Karmelu na Ohtarze*” 2020, nr 15, s. 17-18.

⁴⁷ Głównie w wykonaniu Teatru Młodych im. Rudolfa Warzechy ze Stryszowa (Archiwum Biura Postulatorskiego Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, sygn. RW 16a, D. Pelczar, *Słuchowisko o ojcu Rudolfie*, Wadowice, 14 listopada 2004 r.) i Teatru Hagiograf z Krakowa (ibidem, sygn. RW 16b, J. Lecznar, I. Drobotowicz-Orkisz, *Najwyższym prawem jest zbawienie dusz*); Teatr Młodych im. o. Rudolfa Warzechy, <https://teatrmloodychstrysz.wixsite.com/teatr> [dostęp: 13.09.2024].

⁴⁸ *Świętowanie z Ojcem Rudolfem*, „*Carolus*” 2012, nr 26, s. 18.

⁴⁹ *Pozytywna opinia Konferencji Episkopatu Polski w sprawie procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy*, „*Na Karmel*” 2008, nr 9, s. 6; J. Guzik, *Zgoda biskupów na proces beatyfikacyjny o. Rudolfa*, „*Rzeczpospolita*”, 31 VII 2008, s. 4.

Apostolskiej⁵⁰, a arcybiskup krakowski wydał stosowny edykt do diecezjan⁵¹. Została minowana Komisja Historyczna i teolodzy cenzorzy, którzy dokonywali analizy pism kandydata na ołtarze⁵².

Dnia 11 stycznia 2011 r. odbyła się w kaplicy Pałacu Arcybiskupów Krakowskich Sesja Inauguracyjna (*Sessio Prima*) procesu beatyfikacyjnego, pod przewodnictwem ks. kard. Stanisława Dziwisza. Trybunał stanowili: ks. Andrzej Sca̧ber – delegat biskupa, o. Marian Szczecina CRL – promotor sprawiedliwości, ks. Krzysztof Tekieli – notariusz. W sesji, która była publiczną, wzięli udział liczni duchowni, przedstawiciele władz samorządowych z Wadowic i ze Spytkowic, współbracia, krewni i przyjaciele o. Rudolfa⁵³. Następnie trwały kolejne sesje trybunału z przesłuchiwaniem świadków i zbieraniem dowodów świętości życia Sługi Bożego.

W międzyczasie w kościele klasztornym w Wadowicach w czerwcu 2012 r. urządzono miejsce pamięci o. Rudolfa, gromadząc pamiątki z jego życia i posługi, a postulator podejmował liczne inicjatywy duszpasterskie, głosząc kazania o Słudze Bożym przez niedziele w kilku parafiach (Bachowice, Łączany, Spytkowice, Świnna Poręba, Koziniec). Ukazały się też liczne publikacje i materiały audiowizualne, foldery, pocztówki i obrazy (także z relikwią)⁵⁴.

Zakończenie dochodzenia diecezjalnego (*Sessio Postrema*) odbyło się w kościele karmelitów bosych w Wadowicach – sanktuarium św. Józefa, 11 czerwca 2017 r., pod przewodnictwem ks. abp. Marka Jędraszewskiego⁵⁵. Następnie akta dochodzenia diecezjalnego przekazano do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie⁵⁶, gdzie po dogłębnej analizie, 18 maja 2018 r., wydano dekret ich ważności⁵⁷, i trwają prace nad przedłożeniem *Positionis super vita et virtutibus Servi Dei (Pozycji o życiu i cnotach Sługi Bożego)*.

⁵⁰ *Zgoda Stolicy Apostolskiej na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy*, „Na Karmel” 2008, nr 12, s. 15; *Zgoda na proces beatyfikacyjny śp. o. Warzechy*, „Źródło” 2008, nr 34, s. 11.

⁵¹ *Edykt arcybiskupa metropolity krakowskiego w sprawie beatyfikacji o. Rudolfa Warzechy*, „Z Karmelu na Ołtarze” 2009, nr 1, s. 4.

⁵² *Zakończenie prac Komisji Historycznej w procesie beatyfikacyjnym O. Rudolfa Warzechy*, „Carolus” 2010, nr 8-9, s. 54.

⁵³ *Otwarcie Procesu Beatyfikacyjnego Sługi Bożego Rudolfa Warzechy, karmelity bosego*, „Głos Podbeskidzia” 2011, nr 1-2, s. 29-30; *Błogosławiony [sic] z Wadowic*, „Dziennik Polski”, 11 I 2011, s. A5; *Prowadził święte życie*, „Dziennik Polski”, 12 I 2011, s. A8; *Ojciec Rudolf rozpoczął pochód na ołtarze*, „Gazeta Krakowska”, wyd. A, 12 I 2011, s. 6; *Pobożność o filuternym uśmiechu* [o. Rudolf Warzecha], „Gość Krakowski”, 30 I 2011, s. IV-V.

⁵⁴ Najnowszą jest opracowana przez Stowarzyszenie Przyjaciół o. Rudolfa i wydana pod patronatem gminy Spytkowice książeczka, bogato ilustrowana, pt. *Sługa Boży Ojciec Rudolf Warzecha OCD*, Tomice 2023.

⁵⁵ *Ku zakończeniu dochodzenia diecezjalnego w procesie beatyfikacyjnym sługi Bożego o. Rudolfa Warzechy OCD*, „Z Karmelu na Ołtarze” 2017, nr 10, s. 10-11.

⁵⁶ *Akta procesu o. Rudolfa Warzechy OCD w Rzymie*, „Biuletyn Tygodniowy Centrum Informacji Zakonów” 2017, nr 39, s. 6-7.

⁵⁷ S.T. Praškiewicz, *Dekret ważności dochodzenia diecezjalnego w procesie beatyfikacyjnym Rudolfa Warzechy OCD*, „Biuletyn Tygodniowy Centrum Informacji Zakonów” 2018, nr 24, s. 4-5; *Watykan dał „zielone światło” dla procesu beatyfikacyjnego ojca Rudolfa Warzechy*, <https://www.wadowice24.pl/nowe/wydarzenia/9237-watykan-dal-zielone-swiatlo-dla-procesu-beatyfikacyjnego-ojca-rudolfa-warzechy.html> [dostęp: 25.05.2024].

Opublikowanie *Pism Sługi Bożego*

W 2014 r. Stowarzyszenie Przyjaciół o. Rudolfa Warzechy podjęło chwalebna inicjatywę wydania *Pism* swojego Patrona, w redakcji o. Benedykta Balgrau OCD, asystenta tegoż Stowarzyszenia. Książka, sponsorowana przez Urząd Gminy w Spytkowicach, ukazała się nakładem Wydawnictwa „Scal-Bis” w Tomicach⁵⁸ i 1 marca 2015 r. zaprezentowano ją podczas spotkania modlitewnego o beatyfikację Sługi Bożego w Wadowicach⁵⁹.

Publikacja gromadzi artykuły i refleksje autora, które były publikowane za jego życia. Zawiera 58 artykułów i wywiad. Najwięcej – aż 38 – artykułów ukazało się w miesięczniku „Pod Opieką św. Józefa” (Kraków) w latach 1948-1952. Kolejne artykuły ujrzały światło dzienne w miesięczniku „Głos Karmelu” (Kraków) w latach 1950-1951. Sługa Boży przygotował do tych samych czasopism jeszcze trzy teksty, które jednak nie zostały dopuszczone do druku przez cenzurę państwową – Urząd Kontroli Prasy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Opatrznościowo zachowały się one w szczotkach drukarskich. W 1952 r. dobrze zapowiadająca się działalność piśmiennicza o. Rudolfa została przerwana. Oba miesięczniki przestały się bowiem ukazywać, uznane przez cenzurę państwową za szkodliwe.

Pióro, z myślą o publikowaniu swych tekstów, o. Rudolf wziął do ręki dopiero ponad 40 lat później, kiedy to w latach 1995-1998 opublikował 12 artykułów i wywiad w biuletynach parafialnych: „Przebudzenie”, „Przemiana” i „Zacheuszek”.

Ze wskazanych powyżej 58 artykułów, które wyszły spod pióra naszego kandydata na ołtarze, praktycznie połowę stanowią jego rozważania dla dzieci i młodzieży, często z przywoływaniem kultu Dzieciątka Jezus, tajemnicy Eucharystii, wartości ewangelicznej przyjaźni, cnoty czystości i łaski powołania. Drugą zaś połowę tworzą teksty o Matce Najświętszej, św. Józefie i niektórych świętych Karmelu. Spontanicznie więc podzielono tę spuściznę piśmienniczą na dwie części: *Zawsze młodzi i silni*⁶⁰. *Rozważania dla dzieci i młodzieży* – pierwsza; *Miłośnicy woli Bożej*⁶¹. *W szkole Maryi, Józefa i Świętych Karmelu* – druga.

Zaznaczmy, że pierwsza część *Pism* przedrukowuje na początku wywiad, jakiego autor udzielił na pół roku przed swą śmiercią śp. ks. Henrykowi Młynarczykowi, proboszczowi z Radoczy. Jest to tekst na wskroś autobiograficzny: o. Rudolf opowiada o swoim dzieciństwie, powołaniu, losach wojennych,

⁵⁸ R. Warzecha, *Pisma*, red. B. Balgrau, Tomice 2014.

⁵⁹ S.T. Praškiewicz, *Wadowice. Modlono się o beatyfikację o. Rudolfa Warzechy i zaprezentowano jego „Pisma”*, „Biuletyn Tygodniowy Centrum Informacji Zakonów” 2015, nr 9, s. 4; *Wadowice: modlitwa o beatyfikację karmelity o. Rudolfa Warzechy*, <https://www.ekai.pl/wadowice-modlitwa-o-beatyfikacje-karmelity-o-rudolfa-warzechy/> [dostęp: 20.05.2024].

⁶⁰ Tak bowiem Sługa Boży sam zatytułował jeden z artykułów w 1949 r. Zob. R. Warzecha, *Pisma*, s. 41.

⁶¹ Także i ten tytuł pochodzi od Sługi Bożego, z artykułu z 1952 r. Zob. ibidem, s. 168.

święceniach kapłańskich i radościach swego życia karmelitańskiego⁶². Część drugą z kolei zamyka artykuł zatytułowany *Jeden z najszcześniejszych dni mojego kapłaństwa w Karmelu*, w którym Sługa Boży z okazji złotego jubileuszu swego kapłaństwa wspomina posługę spontanicznego spowiadania wiernych na obrzeżach Błoni w Krakowie z okazji pierwszej pielgrzymki św. Jana Pawła II do Polski, 10 czerwca 1979 r.⁶³ Nadto w drugiej części książki znajduje się dodatek z tekstami o Rudolfa dotyczącymi ks. dr. Franciszka Gołby, wybitnego kapłana, budowniczego kościoła w Bachowicach i katechety Sługi Bożego⁶⁴.

Dzisiejszemu, tak młodemu, jak i starszemu człowiekowi, często zagubionemu w wirze świata, goniącemu za dobrobytem materialnym i wyzutemu z wartości duchowych, *Pisma Sługi Bożego* przypominają przesłanie Jezusowej Ewangelii, ukierunkowane na głębię, nadprzyrodzoność, kontemplację słowa Bożego, aby przynosiło ono obfite owoce w życiu wierzących. Przemawia bowiem przez nie o. Rudolf Warzecha, duszpasterz dzieci i młodzieży, wychowawca, spowiednik i kierownik duchowy, czciciel Matki Bożej, św. Józefa i świętych Karmelu, apostoł wśród chorych i cierpiących, słowem – kapłan z otwartymi oczami i specjalista od spotkania człowieka z Bogiem, jak jest on słusznie nazywany⁶⁵.

Żywimy nadzieję, że w przyszłości zostaną z pewnością przygotowane do druku inne teksty Sługi Bożego, pozostawione przez niego w rękopisach czy maszynopisach: szkice do kazań, wybór listów, notatki rekolekcyjne i rady duchowe.

Ekshumacja i przeniesienie doczesnych szczątków

Zgodnie z wymogami prawa kanonizacyjnego⁶⁶ w procesie beatyfikacyjnym należy udowodnić heroiczną praktykę cnót kandydata, wyprosić cud za jego przyczyną, a nadto zabezpieczyć jego doczesne szczątki, które z chwilą beatyfikacji stają się relikwiami i mogą być w Kościele przedmiotem kultu publicznego. Właśnie 1 marca 2019 r., tj. w 20-lecie śmierci i pogrzebu Sługi Bożego o. Rudolfa Warzechy, za zgodą Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych z Rzymu oraz Powiatowej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej w Wadowicach, została dokonana ekshumacja, kanoniczne rozpoznanie (rekognicja) i przeniesienie (translacja) jego doczesnych szczątków z kwatery karmelitańskiej wadowickiego cmentarza parafialnego do kościoła karmelitów bosych w Wadowicach.

⁶² Ibidem, s. 5-8.

⁶³ Ibidem, s. 253-256.

⁶⁴ Ibidem, s. 233-248.

⁶⁵ Por. S.T. Prażkiewicz, *Przedmowa*, w: R. Warzecha, *Pisma*, s. 5-8.

⁶⁶ *Instrukcja „Sanctorum Mater” o prowadzeniu dochodzenia diecezjalnego lub eparchialnego w sprawach kanonizacyjnych*, Rzym 2007, Dodatek, art. 1-5; *Instrukcja Relikwie w Kościele. Autentyczność i konserwacja*, Rzym 2018, art. 6-25.

Prace ekshumacyjne, w części których wziął udział ks. abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski, zostały dokonane przez 15-osobową komisję mianowaną przez tegoż metropolitę krakowskiego, na czele z ks. Andrzejem Scałbrem, kierownikiem Referatu Spraw Beatyfikacyjnych w Kurii Metropolitalnej w Krakowie, i o. Wiesławem Kiwiorem, biegłym z prawa kanonizacyjnego. W skład komisji weszli świadkowie miejsca pochówku kandydata na ołtarze (śp. ks. Tadeusz Kasperek i Stanisława Warzecha), biegli z anatomii i medycyny, technicy i duchowni – wśród których znaleźli się przełożony prowincjalny Zakonu Karmelitów Bosych z Krakowa – o. Tadeusz Florek, o. Grzegorz Irzyk – przeor wadowicki i o. Szczepan T. Praśkiewicz – postulator.

Wydobyte z grobu ziemnego doczesne szczątki Sługi Bożego zostały oczyszczone i kanonicznie rozpoznane przez biegłych z anatomii (dr Władysławę Misiarz i dr Barbarę Hołę z zespołem pielęgniarским). Złożono je następnie w miedzianej, pokrytej dębowym drewnem trumnie, wykonanej przez Zakład Pogrzebowy Józefa Dąbrowskiego z Tomic, którą hermetycznie zamknięto i opieczętowano lakową pieczęcią Kurii Metropolitalnej. Trumnę przeniesiono do drewnianego, licującego z wystrojem kościoła sarkofagu, nad którym został umieszczony na ścianie duży stylizowany herb zakonu z portretem Sługi Bożego. Zarówno sarkofag, jak i obraz wykonali miejscowi fachowcy – artyści, którzy oświadczyli, że pragną pozostać w anonimacie⁶⁷.

Sarkofag Sługi Bożego, znajdujący się na wysokości kruchty w lewej nawie kościoła klasztorowego, pobłogosławił i Eucharystii o jego wyniesienie na ołtarze przewodniczył ks. bp Roman Pindel, ordynariusz diecezji bielsko-żywieckiej⁶⁸, który jako wadowiczaniec znał o. Rudolfa od swego dzieciństwa⁶⁹ i był świadkiem w jego procesie beatyfikacyjnym⁷⁰.

Zewnętrzny wystrój grobu Sługi Bożego w kwaterze karmelitańskiej wadowickiego cmentarza parafialnego został zachowany, znacząc miejsce pierwotnego pochówku kandydata do chwały ołtarzy. Umieszczono na nim marmurową tablicę z informacją, że doczesne szczątki o. Rudolfa zostały przeniesione do kościoła karmelitów bosych⁷¹.

⁶⁷ Ekshumacja, rekognicja i translacja doczesnych szczątków o. Rudolfa Warzechy OCD, „Na Karmel” 2019, nr 4, s. 5; Ekshumacja, rekognicja i translacja doczesnych szczątków Sługi Bożego Ojca Rudolfa Warzechy, <https://spytkowice.net.pl/gmina/wydarzenia/ekshumacja-rekognicja-i-translacja-doczesnych-szczatkow-slugi-bozego-ojca-rudolfa-warzechy/> [dostęp: 29.05.2024].

⁶⁸ Wadowice: bp Roman Pindel pobłogosławił sarkofag o. Rudolfa Warzechy OCD, „Carolus” 2019, nr 5/2019, s. 14-15.

⁶⁹ Nowy biskup bielsko-żywiecki [R. Pindel] modli się o beatyfikację o. Rudolfa Warzechy, który ukierunkował go ku kapłaństwu, „Z Karmelu na Ołtarze” 2014, nr 6, s. 12-13.

⁷⁰ R. Karp, Bp Pindel zeznawał w procesie beatyfikacyjnym karmelity z Wadowic, <https://diecezja.bielsko.pl/aktualnosci/bp-pindel-zeznawal-w-procesie-beatyfikacyjnym-karmelity-z-wadowic/> [dostęp: 29.05.2024].

⁷¹ Ekshumacja, rekognicja i translacja doczesnych szczątków Sługi Bożego Ojca Rudolfa Warzechy, <https://karmel-wadowice.pl/ekshumacja-rekognicja-i-translacja-doczesnych-szczatkow-slugi-bozego-ojca-rudolfa-warzechy/> [dostęp: 29.05.2024].

Upamiętnienie w rodzinnych stronach

Na początku artykułu, powołując się na hasło *Bachowice* z Wikipedii, widzieliśmy, że w rubryce znanych ziomków wskazała ona tylko na postać o. Rudolfa. Bogaty w informacje o o. Rudolfie jest gminny portal internetowy, zarówno ten dawny (<http://old.spytkowice.net.pl/>), jak i obecny (<https://www.spytkowice.net.pl/>) – co więcej, oba zamieszczają także linki do innych portali, których wartość dotyczy jego osoby. O wybitnym ziomku pamiętają parafie leżące na terenie gminy, zarówno spytkowicka pw. św. Katarzyny, jak i bachowicka pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i ryczowska pw. Matki Bożej Królowej Polski, a nadto szkoły, zwłaszcza bachowicka. W parafiach w Bachowicach i w Spytkowicach miały miejsce niedziele przeżywane z o. Rudolfem, kandydatem na ołtarze, podczas których kazania na wszystkich mszach świętych głosił postulator procesu beatyfikacyjnego, rozprawiano także publikacje o Słudze Bożym i jego obrazki⁷². Gdy w lipcu 2016 r., z racji Światowych Dni Młodych odbywających się w Krakowie, na terenie gminy Spytkowice zakwaterowano wiele młodzieży z różnych krajów, staraniem Anny Przejczowskiej, długoletniej sekretarz Urzędu Gminy, wydrukowano w różnych językach i rozdawano wśród młodych obrazki o. Rudolfa z jego biogramem i tekstem modlitwy o beatyfikację. Trzeba też odnotować fakt, że gdy w 2019 r. gmina Spytkowice była po raz pierwszy w swej historii gospodarzem Dożynek Województwa Małopolskiego, które rozpoczęły się Eucharystią pod przewodnictwem arcybiskupa krakowskiego Marka Jędraszewskiego w kościele w Ryczowie, dziękowano w niej nie tylko za plony, ale i za dekret Stolicy Apostolskiej potwierdzający ważność diecezjalnej fazy procesu beatyfikacyjnego spytkowickiego ziomka, o. Rudolfa Warzechy. W konsekwencji do mszalnej procesji z darami, obok przedstawicielei samorządu i sołectw gminy oraz Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Ryczowie, zaproszono przewodniczącą Stowarzyszenia Przyjaciół Ojca Rudolfa Władysławę Misiarz oraz jej zastępczynię, Stanisławę Warzechę, które przekazały na ręce celebransa dar portretu Sługi Bożego⁷³.

Tablica z upamiętnieniem chrztu w Spytkowicach

Jednak szczególnym upamiętnieniem o. Rudolfa w Spytkowicach było wykonanie i umieszczenie w kościele parafialnym pw. św. Katarzyny marmurowej tablicy przywołującej jego chrzest otrzymany w tymże kościele 30 listopada 1919 r.

⁷² *Modlitwa o beatyfikację swojego rodaka. Kazanie o. Szczepana T. Praškiewicza OCD wygłoszone w Niedzielę Chrztu Pańskiego w Bachowicach – rodzinnej parafii o. Rudolfa Warzechy OCD (10.01.2010), „Carolus” 2010, nr 5, s. 24; W Spytkowicach – parafii chrztu o. Rudolfa Warzechy, modlono się o jego beatyfikację, „Carolus” 2010/2011, nr 52/1, s. 43-44.*

⁷³ *Por. XXI Dożynki Województwa Małopolskiego w Gminie Spytkowice, <https://spytkowice.net.pl/gmina/wydarzenia/xi-dozynki-wojewodztwa-malopolskiego-w-gminie-spytkowice/> [dostęp: 29.05.2024].*

Odsłonięcia i pobłogosławienia tablicy, które nastąpiły 6 grudnia 2015 r., wobec licznie zgromadzonych parafian i gości dokonał na rozpoczęcie niedzielnej sumy o. Tadeusz Florek OCD, prowincjał Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych. Okolicznościową homilię wygłosił ks. Andrzej Scaber, kierownik Referatu Spraw Beatyfikacyjnych w Kurii Metropolitalnej w Krakowie i delegat biskupi w procesie beatyfikacyjnym Sługi Bożego. Tablica została zaprojektowana i umieszczona na ścianie przy chrzcielnicy za zgodą Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z Krakowa. Tekst wyryty na tablicy brzmi: „W dniu 31.11.1919 r., przy tej chrzcielnicy został ochrzczony Stanisław Warzecha, Sługa Boży O. Rudolf Warzecha OCD”. Zgromadzonym, szczególnie ks. Józefowi Piwowarskiemu, proboszczowi parafii, a także zarządowi i członkom Stowarzyszenia Przyjaciół o. Rudolfa oraz władzom samorządowym gminy z wójtem Mariuszem Krystianem, wspierającym liczne inicjatywy promujące postać swego wybitnego ziomka, podziękował postulator w procesie beatyfikacyjnym świętobliwego zakonnika⁷⁴.

Muzeum w Bachowicach

Dnia 11 czerwca 2017 r., po zamknięciu diecezjalnego etapu procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy w Wadowicach, zostało otwarte Muzeum Regionalne w Bachowicach upamiętniające wybitnych mieszkańców wioski. Jego inauguracji i poświęcenia, w obecności bp. Romana Pindla, ordynariusza bielsko-żywieckiego, dokonał metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski. Muzeum powstało w budynku dawnej Żeńskiej Szkoły Gospodarczej im. Królowej Jadwigi, później Szkoły Rzemieślniczej dla Chłopców⁷⁵.

„Wdzięczność – mówił metropolita krakowski – jest przejawem kultury człowieka i wyrazem pamięci o otrzymanym dobru. Wszyscy czujemy się dłużnikami Trójjedynego Boga, który dał nam istnienie, zdrowie i zdolności. Jesteśmy także dłużnikami naszych przodków: rodziców, kapłanów, nauczycieli i wychowawców, którzy na różnych etapach życia słowem i przykładem kształtowali naszą osobowość, uczyli nas prawdy, miłości, poświęcenia dla bliźnich. Dzisiaj,

⁷⁴ *W Spytkowicach odsłonięto tablicę upamiętniającą chrzest O. Rudolfa Warzechy OCD*, „Obserwator Gminny” 2015, nr 16, s. 7; *W Spytkowicach odsłonięto tablicę upamiętniającą chrzest O. Rudolfa Warzechy OCD*, http://old.spytkowice.net.pl/index.php?id=archiwum_w15#60 [dostęp: 24.05.2024]; K. Wiczorek, *W Spytkowicach uczcili chrzest o. Rudolfa Warzechy. To była piękna uroczystość*, <https://www.wadowice24.pl/nowe/wydarzenia/3328-w-spytkowicach-uccili-chrzest-o-rudolfa-warzechy-to-byla-piekna-uroczystosc.html?tmpl=component&print=1> [dostęp: 24.05.2024]; *W Spytkowicach odsłonięto tablicę upamiętniającą chrzest o. Rudolfa Warzechy OCD*, <https://www.zyciezakonne.pl/wiadomosci/kraj/w-spytkowicach-odslonieto-tablice-upamietniajaca-chrzest-o-rudolfa-warzechy-ocd-55439/> [dostęp: 24.05.2024].

⁷⁵ Z okazji inauguracji muzeum powstała też monografia pt. *Bachowice – wieś i ludzie*, red. J. Jodłowski et al., Tomice 2017, gdzie na s. 80-108 C. Gil i S.T. Prażkiewicz piszą o ojcu Rudolfie. Zob. także ilustracje: s. 292-294.

inaugurując działalność tego muzeum, pragniemy upamiętnić wybitnych synów tej ziemi: kandydata na ołtarze – ojca Rudolfa Warzechę; budowniczego kościoła i pierwszego proboszcza parafii – ks. Franciszka Gołę, i wielkiego społecznika Franciszka Stefczyka. Niech przykład ich życia inspirować także współczesne pokolenie mieszkańców tej ziemi i zachęca ich do czynienia dobra na chwałę Boga w Trójcy Jedynej i pożytek bliźnich”⁷⁶.

W uroczystości wzięli udział liczni przedstawiciele życia publicznego i duchowni, a wśród nich prowincjał karmelitów bosych z Krakowa – o. Tadeusz Florek OCD i postulator procesu o. Warzechy z Wadowic – o. Szczepan T. Praśkiewicz OCD, zaproszeni przez wójta gminy Spytkowice Mariusza Krystiana i proboszcza bachowickiego – ks. Franciszka Jeleśniańskiego. Obecni byli posłowie Ewa Filipiak, senator Andrzej Pająk, radni wojewódzcy Rafał Stuglik i Filip Kaczyński, a także starosta wadowicki Bartosz Kaliński. List gratulacyjny napisała premier Beata Szydło. Na pożegnanie arcybiskup krakowski dodał: „To miejsce zobowiązuje na przyszłość. Życzę Wam, by to dobro otrzymane po przodkach, po wielkich postaciach nie tylko było wspomniane, ale było zachętą do budowania wspianą przyszłości, tej miejscowości a wraz z nią całej naszej ojczyzny, naszego kraju”⁷⁷.

Muzeum spełnia swoją misję, będąc także miejscem, w którym odbywają się ciekawe wydarzenia kulturalne oraz podejmowane są działania mające na celu promocję regionalnego dziedzictwa kulturowego ziemi spytkowickiej. Organizowane są warsztaty, koncerty, wystawy, spotkania z ciekawymi ludźmi, które cieszą się ogromnym zainteresowaniem⁷⁸.

Tablica w kościele bachowickim i stempel pocztowy z okazji 100-lecia urodzin

Z okazji 100-lecia urodzin swego ziomka proboszcz parafii bachowickiej ks. Jerzy Skórkiewicz oraz Zarząd Stowarzyszenia Przyjaciół o. Rudolfa Warzechy podjęli starania o upamiętnienie tej rocznicy poprzez okolicznościowy stempel pocztowy, który wydała Poczta Polska. W stempel wkomponowana jest podobizna o. Rudolfa, w jego obwodzie czytamy „Setna rocznica urodzin o. Rudolfa Warzechy z Bachowic 1919-2019”, a w centralnym miejscu „Wadowice” i data 14.11.2019, zmieniająca się w zależności od dnia używania stempla w obiegu.

Jubileuszowe uroczystości odbyły się w kościele w Bachowicach. Eucharystii przewodniczył ks. Wojciech Warzecha, bratanek Sługi Bożego. Na ścianie

⁷⁶ Abp Marek Jędraszewski pobłogosławił muzeum w Bachowicach, „Z Karmelu na Ołtarze” 2021, nr 11, s. 10-11.

⁷⁷ M. Płaszczycza, *Bachowice mają swoje muzeum regionalne. Dokonano uroczystego otwarcia*, <http://www.wadowice24.pl/nowe/kultura/6966-bachowice-maja-swoje-muzeum-regionalne-dokonano-uroczystego-otwarcia.html> [dostęp: 25.05.2024].

⁷⁸ *Muzeum Regionalne w Bachowicach*, <https://www.spytkowice.net.pl/turystyka/muzeum-regionalne/> [dostęp: 27.05.2024].

świątyni odsłonięto tablicę trafnie upamiętniającą 100-lecie urodzin o. Rudolfa Warzechy i Karola Wojtyły. Oto napis umieszczony na tablicy: „W Bachowicach uroczycie świętowaliśmy stulecie urodzin”. Z lewej strony: „Stanisław Warzecha * 14 listopada 1919, Bachowice, karmelita bosy, o. Rudolf Warzecha † 27 lutego 1999, Wadowice”. I symetrycznie z prawej strony: „Karol Wojtyła * 18 maja 1920, Wadowice, Ojciec Święty Jan Paweł II † 2 kwietnia 2005, Watykan”. Z okazji jubileuszu w miejscowej szkole zorganizowano konkurs wiedzy o o. Rudolffie, okolicznościową wystawę i akademię⁷⁹.

Zakończenie

Kończąc to przedłożenie, w którym starałem się przywołać krajanom, czy też – jak kto woli – ziomkom Sługi Bożego o. Rudolfa Warzechy jego postać, duchowość i proces beatyfikacyjny, a nade wszystko chwalebne inicjatywy upamiętniające go w jego „małej ojczyźnie”, wszak tak dzisiaj nazywa się rodzinne strony, spójrzmy na aktualność jego życiowego przesłania i na wielką kościelną wymowę jego sprawy beatyfikacyjnej (*valore ecclesiale*) dla współczesnego człowieka.

W swej młodości kapłańskiej o. Rudolf opiekował się dziećmi i uczył je prawd wiary, także poprzez pisane dla najmłodszych artykuły. Znaczną część swego życia spędził na stanowisku ojca duchownego i wychowawcy młodych zakonników. Uczył nie tyle słowem, co przykładem własnego życia. Wśród rozlicznych obowiązków znajdował czas na apostołowanie wśród studentek i posługę spowiednika licznych osób konsekrowanych i świeckich, co nierzadko stawało się dla nich kierownictwem duchowym na całe życie. Miał niezwykle charyzmat nawiązywania kontaktów kapłańskich z przypadkowo spotkanymi ludźmi, co bardzo często prowadziło do celebrowania sakramentu pokuty.

Szczególnie w ostatnich latach życia o. Rudolf z wielkim oddaniem, mimo własnej słabości, służył chorym, których odwiedzał w domach i w szpitalu. Nazywano go „kapłanem z otwartymi oczami”, gdyż – chociaż zazwyczaj miał je spuszczone – nigdy nie przeoczył człowieka w potrzebie. Szczególną opieką otaczał matki oczekujące dziecka i małżeństwa pragnące mieć potomstwo. Ufając bardzo pośrednictwu Matki Najświętszej, św. Józefa, św. Rafała Kalinowskiego i wielu innych świętych, zachęcał do ufnej modlitwy i sam w długich chwilach cichej adoracji polecał potrzeby innych miłosierdnemu Bogu.

Był bardzo związany ze swoją rodzinną ziemią i chętnie przybywał w rodzinne strony, nie tylko na uroczystości religijne i rodzinne, ale także do pomocy w pracach rolnych, przede wszystkim w żniwach, co uwieczniają

⁷⁹ *Okolicznościowy stempel na stulecie urodzin kandydata na ołtarze – o. Rudolfa Warzechy*, <https://ekai.pl/okolicznosciowy-stempel-na-stulecie-urodzin-kandydata-na-oltarze-o-rudolfa-warzechy/> [dostęp: 27.05.2024].

m.in. fotografie. Mile wspominał dzieciństwo i pierwszego proboszcza bachowickiego, ks. Franciszka Gołbę. Błogosławił małżeństwa krewnych, chrzcił dzieci, a zmarłych odprowadzał na cmentarz.

Dzisiejszym swoim ziomkom, tak starszemu, jak i młodemu pokoleniu mieszkańców ziemi spytkowickiej, na którą spogląda z wieczności – w myśl katechizmowej nauki o tajemnicy obcowania świętych – przypomina to, czego uczył za swego świątobliwego życia, przywołując przesłanie Jezusowej Ewangelii, ukierunkowane na głębię, na nadprzyrodzoność, na kontemplację słowa Bożego, aby w życiu wszystkich przynosiło ono obfite owoce uświęcenia. Przemawia z wieczności zawsze ten sam, zawsze uśmiechnięty o. Rudolf Warzecha, duszpasterz dzieci i młodzieży, wychowawca, spowiednik i kierownik duchowy, czciciel Matki Bożej, św. Józefa i świętych Karmelu, apostoł wśród chorych i cierpiących, słowem – syn ziemi spytkowickiej, tak bardzo na niej upamiętniony, kapłan z otwartymi oczami i specjalista od spotkania człowieka z Bogiem, jak jest on słusznie nazywany.

Ojciec Rudolf jest nie tylko wzorem dla współczesnego zakonnika i kapłana, który pragnie wiernie i z radością żyć swoim powołaniem, służąc innym. Jest również przykładem dla wiernych świeckich, ucząc, jak realizować powołanie chrześcijańskie w życiu rodzinnym i zawodowym. Wierni, którzy za jego życia z wielką ufnością prosili go o modlitwę, czynią to również po jego śmierci i oczekują, że będzie wyniesiony do chwały ołtarzy.

Bibliografia

Źródła archiwalne:

Archiwum Biura Postulatorskiego Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych: Sygn. RW 16a, D. Pelczar, *Słuchowisko o ojcu Rudolfie*, Wadowice, 14 listopada 2004 r. Sygn. RW 16b, J. Lecznar, I. Drobotowicz-Orkisz, *Najwyższym prawem jest zbawienie dusz*.

Publikacje:

Abp Marek Jędraszewski pobłogosławił muzeum w Bachowicach, „Z Karmelu na Ołtarze” 2021, nr 11.

Akta procesu o. Rudolfa Warzechy OCD w Rzymie, „Biuletyn Tygodniowy Centrum Informacji Zakonów” 2017, nr 39.

Bachowice – wieś i ludzie, red. J. Jodłowski et al., Tomice 2017.

Będzie proces beatyfikacyjny wadowickiego karmelity, „Rzeczpospolita”, 25 XI 2008.

Błogosławiony [sic] z Wadowic, „Dziennik Polski”, 11 I 2011.

Bochenek M., *Uczy zażyłości z Bogiem*, „Nasz Dziennik”, 11 I 2011.

Było to już 19 lat temu. Rocznica śmierci o. Rudolfa Warzechy, „Carolus” 2018, nr 4.

Cracovien. Canonizationis beati Raphaëlis a Sancto Ioseph (in saec. Iosephi Kalinowski), sacerdotis professi O.C.D. Relatio et vota Congressus peculiaris super miro die 23 februarii an. 1990 habiti, Romae 1990.

- Dziesiąta rocznica śmierci o. Rudolfa Warzechy i powołanie Stowarzyszenia Przyjaciół Ojca Rudolfa Warzechy*, „Życie Karmelu” 2009, nr 97.
- Edykt arcybiskupa metropolity krakowskiego w sprawie beatyfikacji o. Rudolfa Warzechy*, „Z Karmelu na Ołtarze” 2009, nr 1.
- Ekshumacja, rekognicja i translacja doczesnych szczątków o. Rudolfa Warzechy OCD*, „Na Karmel” 2019, nr 4.
- Franciscus a Santo Joseph (Georgius Powietrowski). Martirologio carmelitano*, w: *Siemeone della Sacra Famiglia OCD, Un quarto di secolo tra i nostri santi*, Roma 1997.
- Gil C., *O. Rudolf Warzecha (1919-1999)*, „Wadoviana” 2009, nr 12.
- Gil C., *Błogosławiony Alfons Maria Mazurek, karmelita bosy 1891-1944. Z grona polskich męczenników 1939-1945*, Kraków 1999.
- Gil C., *Jestem kapłanem dla was. O. Rudolf Warzecha w oczach świadków*, Kraków 2005.
- Gil C., *Ojciec Rudolf. Kapłan z otwartymi oczami*, Kraków 2000.
- Gil [C.].H., *Pożegnanie Ojca Rudolfa*, „Przebudzenie”, 1999, nr 4-5.
- Guzik J., *Zgoda biskupów na proces beatyfikacyjny o. Rudolfa*, „Rzeczpospolita”, 31 VII 2008.
- Instrukcja „Sanctorum Mater” o prowadzeniu dochodzenia diecezjalnego lub eparchialnego w sprawach kanonizacyjnych*, Rzym 2007.
- Instrukcja Relikwie w Kościele. Autentyczność i konserwacja*, Rzym 2018.
- Kiwior W., *W poszukiwaniu sensu życia. Sługa Boży Franciszek Jerzy Powiertowski (1917-1944)*, Kraków 2012.
- Kolejna, 21. rocznica śmierci Sługi Bożego o. Rudolfa Warzechy*, „Z Karmelu na Ołtarze” 2020, nr 15.
- Kolejne spotkanie modlitewne przyjaciół o. Rudolfa Warzechy*, „Carolus” 2017, nr 11.
- Ku rozpoczęciu procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy*, „Życ Karmelem w Świecie” 2009, nr 1.
- Ku zakończeniu dochodzenia diecezjalnego w procesie beatyfikacyjnym sługi Bożego o. Rudolfa Warzechy OCD*, „Z Karmelu na Ołtarze” 2017, nr 10.
- Łasak J., *Uśmiechnięty Sługa Boży*, „Dzień Pański” 2020, nr 12.
- Modlitwa o beatyfikację o. Rudolfa z błogosławieństwem dzieci*, „Życ Karmelem w Świecie” 2016, nr 4.
- Modlitwa o beatyfikację swojego rodaka. Kazanie o. Szczepana T. Praškiewicza OCD wygłoszone w Niedzielę Chrztu Pańskiego w Bachowicach – rodzinnej parafii o. Rudolfa Warzechy OCD (10.01.2010)*, „Carolus” 2010, nr 6.
- Msza św. z okazji 65-tej rocznicy święceń kapłańskich o. Rudolfa Warzechy*, „Małe Loreto” 2009, nr 24.
- Nowy biskup bielsko-żywiecki [R. Pindel] modli się o beatyfikację o. Rudolfa Warzechy, który ukierunkował go ku kapłaństwu*, „Z Karmelu na Ołtarze” 2014, nr 6.
- Obchody 16. rocznicy śmierci sł. B. o. Rudolfa Warzechy*, „Życie Karmelu” 2015, nr 134.
- Odszedł wielki Syn Karmelu – Ojciec Rudolf Warzecha*, „Dzień Pański” 1999, nr 11.
- Ojciec Rudolf rozpoczął pochód na ołtarze*, „Gazeta Krakowska”, wyd. A, 12 I 2011.
- Otwarcie Procesu Beatyfikacyjnego Sługi Bożego Rudolfa Warzechy, karmelity bosego*, „Głos Podbeskidzia” 2011, nr 1-2.

- Płaszczycza M., Świadkowie mogą pomóc, „Tygodnik Małopolski”, 19 XII 2008.
- Pobożność o filuternym uśmiechu [o. Rudolf Warzcha], „Gość Krakowski”, 30 I 2011.
- Positio super martyrio. Servus Dei Alphonsus Maria a Spiritu Sancto Mazurek, in saeculo Josephus (1891-1944), carmelita discalceatus. Testimonia. Rudolf Warzcha OCD – Testis II, Copia Publica, t. 26, Włocławek 1994.
- Pozytywna opinia Konferencji Episkopatu Polski w sprawie procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzchy, „Na Karmel” 2008, nr 9.
- Praškiewicz S.T., Cuda za przyczyną św. Rafała, „Głos Karmelu” 2007, nr 6.
- Praškiewicz S.T., Dekret ważności dochodzenia diecezjalnego w procesie beatyfikacyjnym Rudolfa Warzchy OCD, „Biuletyn Tygodniowy Centrum Informacji Zakonów” 2018, nr 24.
- Praškiewicz S.T., Dostrzegał cierpiących i im pomagał, „Carolus” 2011, nr 17.
- Praškiewicz S.T., Nabożeństwo o. Rudolfa Warzchy do św. Józefa, „Carolus” 2019, nr 4.
- Praškiewicz S.T., Ojciec Rudolf Warzcha i Jan Paweł II. Na marginesie 40-tej rocznicy pielgrzymki z 1979 roku, „Karmel Info” 2019, nr 107.
- Praškiewicz S.T., Siewca Bożej miłości, „Głos Karmelu” 2010, nr 3.
- Praškiewicz S.T., Związek Sługi Bożego o. Rudolfa Warzchy z Czciogodnym Sługą Bożym Janem Pawłem II, „Carolus” 2011, nr 14.
- Praškiewicz S.T., Matka pięknej miłości. Tak określał Maryję o. Rudolf Warzcha, „Carolus” 2011, nr 25.
- Praškiewicz S.T., Odziewająca nas swoją szatą – o. Rudolf jako karmelita cenił szkaplerz święty, „Carolus” 2011, nr 27.
- Praškiewicz S.T., Ojciec Rudolf Warzcha apostołem kultu Dzieciątka Jezus, „Maleńka Miłość” 2019, nr 10.
- Praškiewicz S.T., Powiertowski Jerzy OCD, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 16, red. E. Gigilewicz, Lublin 2012.
- Praškiewicz S.T., Przedmowa, w: R. Warzcha, *Pisma*, red. B. Belgrau, Tomice 2014.
- Praškiewicz S.T., Wadowice. Modlono się o beatyfikację o. Rudolfa Warzchy i zaprezentowano jego „Pisma”, „Biuletyn Tygodniowy Centrum Informacji Zakonów” 2015, nr 9/2015.
- Praškiewicz S.T., Warzcha Rudolf OCD, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 20, red. E. Gigilewicz, Lublin 2014.
- Praškiewicz S.T., Wyprosił cud dla błogosławionego, rozgrzeszył męczennika, „Carolus” 2011, nr 15.
- Praškiewicz S.T., Był specjalistą od spotkania człowieka z Bogiem, „Carolus” 2011, nr 18.
- Praškiewicz S.T., Spotkania z nim zawsze prowadziły do Boga, „Carolus” 2014, nr 49.
- Praškiewicz S.T., Uczył przykładem, „Cuda i Łaski Boże” 2018, nr 11.
- Praškiewicz S.T., Ukazywał wychowankom pogodne oblicze Zbawiciela, „Carolus” 2011, nr 16.
- Prowadził święte życie, „Dziennik Polski”, 12 I 2011.
- Salachna K., *Apostoł środowiska lokalnego – życie i działalność o. Rudolfa Warzchy karmelity bosego*, Wadowice 2005.
- Sesja o śp. Rudolfie Warzesze, „Życie Karmelu” 2006, nr 81.
- Sługa Boży Ojciec Rudolf Warzcha OCD, Tomice 2023.

- Stan przygotowań do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy OCD*, „Carolus” 2009 nr 10.
- Starania o rozpoczęcie procesu diecezjalnego w sprawie beatyfikacji o. Rudolfa Warzechy*, „Życ Karmelem w Świecie” 2008, nr 4.
- Starzak G., *Z otwartymi oczami*, „Dziennik Polski”, 12 II 2011.
- Świętowanie z Ojcem Rudolfem*, „Carolus” 2012, nr 26.
- Świętowano urodziny sł. B. Rudolfa Warzechy OCD*, „Carolus” 2017, nr 37.
- Targosz M., *O. Rudolf będzie jednym ze świętych*, „Tygodnik Małopolski”, 30 X 2009.
- Tochmański W., *Wyjątkowo uduchowiony*, „Źródło” 2004, nr 11, dodatek Archidiecezji Krakowskiej.
- W Spytkowicach – parafii chrztu o. Rudolfa Warzechy, modlono się o jego beatyfikację*, „Carolus” 2010/2011, nr 52/1.
- W Wadowicach modlono się o beatyfikację o. Rudolfa błogosławiąc ludzi starszych i chorych*, „Carolus” 2018, nr 14.
- Wadowice – 27 lutego 2003 – czwarta rocznica śmierci śp. o. Rudolfa*, „Życie Karmelu” 2003, nr 61.
- Wadowice: bp Roman Pindel pobłogosławił sarkofag o. Rudolfa Warzechy OCD*, „Carolus” 2019, nr 5.
- Walczak M., *Życie i posługa Ojca Rudolfa Warzechy karmelity bosego*, Sucha Beskidzka 2009.
- Wanat B.J., *Nasi zmarli: O. Rudolf od Przebicia Serca św. N.M. Teresy*, „Życie Karmelu” 1999, nr 36.
- [Warzecha R.], *A Jezus pomnażał się w łasce*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 3.
- [Warzecha R.], *A Jezus pomnażał się w mądrości*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 2.
- [Warzecha R.], *Chwała Matki Wniebowziętej*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 7, 1952, nr 7.
- [Warzecha R.], *Do tych, którzy idą śladami Bożej Dzieciny*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 3, 1948, nr 2.
- [Warzecha R.], *Ewangelia w życiu św. Teresy od Dzieciątka Jezus*, „Głos Karmelu” 1951, nr 11-12.
- [Warzecha R.], *Ewangelia w życiu św. Teresy od Dzieciątka Jezus*, „Przemiana” 1994, [b.nr.].
- [Warzecha R.], *Historia kwiatka zerwanego przez Jezusa*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 5, 1950, nr 9.
- [Warzecha R.], *Jak święty wiosenny kwiat*, „Głos Karmelu” 1946, nr 8.
- [Warzecha R.], *Jeden z najszcześniejszych dni mojego kapłaństwa w Karmelu*, „Przemiana” 1994, [b.nr.].
- [Warzecha R.], *Ks. dr Franciszek Gołba. Sylwetka duchowa*, „Przebudzenie” 1998, nr 3.
- [Warzecha R.], *Kult św. Rafała Kalinowskiego*, „Przebudzenie” 1996, nr 11.
- [Warzecha R.], *Matka Boża Szkaplerzna w kościele Karmelitów Bosych w Wadowicach*, „Przebudzenie” 1997, nr 10.
- [Warzecha R.], *Matka pięknej miłości*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 5, 1950, nr 5.
- [Warzecha R.], *Matka św. Teresy od Dzieciątka Jezus*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 6, 1951, nr 10.
- [Warzecha R.], *Matka Świętej z różami*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 6, 1951, nr 8.

- [Warzecha R.], *Miłośnik woli Bożej*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 7, 1952, nr 2.
- [Warzecha R.], *Najpiękniejsza między niewiastami*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 7, 1952, nr 3.
- [Warzecha R.], *Nasza miłość ku Matce Bożej*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 5.
- [Warzecha R.], *Niestrudzony duszpasterz. Śp. ks. Prałat dr Franciszek Gołba (1862-1944)*, „Głos Karmelu” 1950, nr 1.
- [Warzecha R.], *Opiekun młodzieży*, „Przemiana” [b.r.], nr 2(11).
- [Warzecha R.], *Opiekun młodzieży*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 5, 1950, nr 3.
- [Warzecha R.], *Opiekun młodzieży*, „Przebudzenie” 1995, nr 3.
- [Warzecha R.], *Patron życia wewnętrznego*, „Głos Karmelu” 1950, nr 3.
- Warzecha R., *Pisma*, red. B. Belgrau, Tomice 2014.
- [Warzecha R.], *Posłannictwo Świętej z różami*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 10.
- [Warzecha R.], *Św. Józef Patron dobrej śmierci*, „Pod Opieką św. Józefa” R. 4, 1949, nr 3.
- [Warzecha R.], *Z historii kultu Boskiego Dzieciątka Jezus*, „Przebudzenie” 1998, nr 5.
- W Spytkowicach odsłonięto tablicę upamiętniającą chrzest O. Rudolfa Warzechy OCD*, „Obserwator Gminny” 2015, nr 16.
- Zakończenie prac Komisji Historycznej w procesie beatyfikacyjnym O. Rudolfa Warzechy*, „Carolus” 2010, nr 8-9.
- Zgoda na proces beatyfikacyjny śp. o. Warzechy*, „Źródło” 2008, nr 34.
- Zgoda Stolicy Apostolskiej na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa Warzechy*, „Na Karmel” 2008, nr 12.
- Zieliński J., *Serce szeroko otwarte. Życie sługi Bożego Ojca Rudolfa Warzechy*, Kraków 2011.

Wykaz cytowanych czasopism:

- „Biuletyn Tygodniowy Centrum Informacji Zakonów” – Warszawa.
- „Carolus” – Radocza.
- „Dziennik Polski” – Kraków.
- „Dzień Pański” – Radocza.
- „Gazeta Krakowska” – Kraków.
- „Głos Karmelu” – Kraków.
- „Głos Podbeskidzia” – Wadowice.
- „Gość Krakowski” – Kraków.
- „Karmel Info” – Warszawa.
- „Malańka Miłość” – Rzeszów.
- „Małe Loreto” – Piotrkowice.
- „Na Karmel” – Przemyśl.
- „Nasz Dziennik” – Warszawa.
- „Obserwator Gminny” – Spytkowice.
- „Pod Opieką św. Józefa” – Kraków.
- „Przebudzenie” – Wadowice.
- „Przemiana” – Radocza.
- „Rzeczpospolita” – Warszawa.

- „Tygodnik Małopolski” – Kraków.
„Wadoviana” – Wadowice.
„Zacheuszek” – Radocza.
„Z Karmelu na Ołtarze” – Kraków.
„Źródło” – Kraków.
„Życie Karmelu” – Kraków.
„Żyć Karmelem w Świecie” – Kraków–Poznań.

Netografia:

- Bachowice*, <https://pl.wikipedia.org/wiki/Bachowice>.
Benedykt XVI, *Przemówienie Benedykta XVI podczas spotkania z duchowieństwem*, https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/podroze/pl_20060525_2.html.
XXI Dożynki Województwa Małopolskiego w Gminie Spytkowice, <https://spytkowice.net.pl/gmina/wydarzenia/xxi-dozynki-wojewodztwa-malopolskiego-w-gminie-spytkowice/>.
Ekshumacja, rekognicja i translacja doczesnych szczątków Sługi Bożego Ojca Rudolfa Warzechy, <https://karmel-wadowice.pl/ekshumacja-rekognicja-i-translacja-doczesnych-szczatkow-slugi-bozego-ojca-rudolfa-warzechy/>.
Ekshumacja, rekognicja i translacja doczesnych szczątków Sługi Bożego Ojca Rudolfa Warzechy, <https://spytkowice.net.pl/gmina/wydarzenia/ekshumacja-rekognicja-i-translacja-doczesnych-szczatkow-slugi-bozego-ojca-rudolfa-warzechy/>.
Karp R., *Bp Pindel zeznawał w procesie beatyfikacyjnym karmelity z Wadowic*, <https://diecezja.bielsko.pl/aktualnosci/bp-pindel-zeznawal-w-procesie-beatyfikacyjnym-karmelity-z-wadowic/>.
Muzeum Regionalne w Bachowicach, <https://www.spytkowice.net.pl/turystyka/muzeum-regionalne/>.
Okolicznościowy stempel na stulecie urodzin kandydata na ołtarze – o. Rudolfa Warzechy, <https://ekai.pl/okolicznosciowy-stempel-na-stulecie-urodzin-kandydata-na-oltarze-o-rudolfa-warzechy/>.
Płaszczycza M., *Bachowice mają swoje muzeum regionalne. Dokonano uroczystego otwarcia*, <http://www.wadowice24.pl/nowe/kultura/6966-bachowice-maja-swoje-muzeum-regionalne-dokonano-uroczystego-otwarcia.html>.
Praśkiewicz S.T., *Ostatnie westchnienie o. Rudolfa Warzechy OCD*, <https://www.karmel.pl/ostatnie-westchnienie-o-rudolfa-warzechy-ocd/>.
Przecziszewski M., *Myśli św. Jana Pawła II o kapłaństwie*, <https://www.ekai.pl/mysli-sw-jana-pawla-ii-o-kaplanstwie/>.
Stowarzyszenie Przyjaciół o. Rudolfa Warzechy, <https://karmel-wadowice.pl/stowarzyszenie-przyjaciol-o-rudolfa-warzechy/>.
Teatr Młodych im. o. Rudolfa Warzechy, https://teatrmlydychstrysz.wixsite.com/teatr.Wadowice:modlitwa_o_beatyfikacje_karmelity_o_rudolfa_warzechy, <https://www.ekai.pl/wadowice-modlitwa-o-beatyfikacje-karmelity-o-rudolfa-warzechy/>.
Watykan dał „zielone światło” dla procesu beatyfikacyjnego ojca Rudolfa Warzechy, <https://www.wadowice24.pl/nowe/wydarzenia/9237-watykan-dal-zielone-swiatlo-dla-procesu-beatyfikacyjnego-ojca-rudolfa-warzechy.html>.

Więczorek K., *W Spytkowicach uczcili chrzest o. Rudolfa Warzechy. To była piękna uroczystość*, <https://www.wadowice24.pl/nowe/wydarzenia/3328-w-spytkowicach-ucz-cili-chrzest-o-rudolfa-warzechy-to-była-piekna-uroczystosc.html?tmpl=component&print=1>.

W Spytkowicach odsłonięto tablicę upamiętniającą chrzest O. Rudolfa Warzechy OCD, http://old.spytkowice.net.pl/index.php?id=archiwum_w15#60.

W Spytkowicach odsłonięto tablicę upamiętniającą chrzest o. Rudolfa Warzechy OCD, <https://www.zyciezakonne.pl/wiadomosci/kraj/w-spytkowicach-odslonieto-tablice-upamietniajaca-chrzest-o-rudolfa-warzechy-ocd-55439/>.

Abstract

He Was a Son of the Spytkowice Region: Father Rudolf Warzecha on the 25th Anniversary of His Death

On the occasion of the 25th anniversary of the death of Rudolf Warzecha, a Carmelite friar from the Spytkowice region, the article recalls his life, spirituality, beatification process and commemoration in his homeland. The essential features of the spirituality of the candidate for the altar are directing others to God, showing his followers the serene face of the Saviour, caring for the sick, spreading the devotion to the scapular and devotion to Mary, St. Joseph and the Saints of Carmel. The article also describes the beatification process of Father Rudolf and the exhumation of his mortal remains. It then presents the initiatives undertaken to commemorate him in his homeland, such as: publishing his writings, placing a plaque in the church of his baptism in Spytkowice, establishing a museum in Bachowice, a plaque in his home village and preparing a postage stamp for the centenary of his birth. The article highlights the merits of the Association of Father Rudolf's Friends and the local authorities in preserving the memory and spreading the reputation of the sanctity of an outstanding compatriot.

Keywords: Rudolf Warzecha, Carmelite, candidate for the altar, Bachowice, Spytkowice, commemoration

Szczepan T. Paśkiewicz – (ur. 1958), karmelita bosy, dr hab. nauk teologicznych, absolwent Papieskich Wydziałów Teologicznych „Teresianum” i „Marianum” w Rzymie, wykładowca „Teresianum”, autor wielu publikacji o duchowości i hagiografii, w latach 1999-2005 prowincjał Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, następnie jej postulator. Od 1998 r. konsultor, a od 2020 r. relator watykańskiej Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych. Mieszka w Rzymie. Wydał m.in. następujące książki: *Niebo Karmelu. Święci i błogosławieni Rodziny Karmelitańskiej lub z nią związani* (Wadowice–Przemyśl 2018), *W kręgu świętych i przysłych świętych Kościoła, Karmelu i Polski* (Kraków 2021), *La Beata Vergine Maria modello di santità* (Roma 2021), *Droga na ołtarze* (Kraków 2022), *Męczennicy orędują za Polską* (Kraków 2023).